

1173-2-14/14

BUTLLETI - I

INFORMATTIU

SOLIDARITAT D'OBRERS DE CATALUNYA

Barcelona - Octubre 1.972

NOSALTRES I L'ESTATUT

Ben poca autonomia ens deixava l'Estatut del 32 en l'aspecte social!

La Generalitat devia executar la legislació de l'Estat en el que es referia, entre altres matèries, al "Règim d'assegurances generals i socials, sotmeses aquestes últimes a la inspecció que preceptua l'article sisè".

La Generalitat devia "organitzar tots els serveis que la legislació social de l'Estat hagi establert o estableixi per a l'execució dels seus preceptes. L'aplicació de les lleis socials serà sotmesa a la inspecció del Govern..."

Però l'Estatut, en conjunt i malgrat les seves deficiències era i és un pas endavant, enfront del centralisme i de l'unitarisme habituals, desde fa massa anys a l'Estat espanyol.

Ens sembla convenient, però, en aquests moments que a iniciativa de l'Assemblea de Catalunya es reivindica el retorn a la legalitat autonòmica, recordar un fet del que és vàlid, encara avui treure'n les conclusions.

Es presentà al Parlament català un projecte de llei: la Llei dels Contractes de Conreu, qüestió relevant del Dret civil, quina legislació era exclusiva de la Generalitat. El principi bàsic de la dita Llei era el de que "la terra ha de ser del que la treballa" i davant d'aquest plantejament contrari als interessos dels propietaris, els homes de la Lliga, no solament abandonaren el Parlament, sinó que **TRIBUÏNT A LA LLEI APROVADA PER L'ORGAN LEGISLATIU CATALÀ**, el caire de legislació social, portaren al Tribunal de Garanties Constitucionals la impugnació de la Llei en qüestió per incompatibilitat amb el que l'Estatut disposava!!!

És aquest un exemple clar del que pot tornar a passar; -es pot afirmar que, per lògica capitalista, **TORNARÀ A PASSAR SI ELS TREBALLADORS DE CA**

TALUNYA no lluitem JA DES D'ARA PER A QUE, A MÉS DE RETORNAR A LA LEGALITAT AUTONÒMICA, ES TRANSFORMIN AMB L'ESFORÇ CONJUNT DE LES FORCES PROGRESSISTES - LES ESTRUCTURES CAPITALISTES DE LA SOCIETAT ON VIVIM.

En el sí de l'Assemblea de Catalunya CAL QUE INTENSIFIQUEM L'ESFORÇ REIVINDICATIU DELS DRETS INDIVIDUALS I, SOBRETOT, SOCIALS DELS TREBALLADORS: EL DRET D'ASSOCIACIÓ, EL DRET DE REUNIÓ, EL DRET DE VAGA i tot això com a passos endavant per poder arribar, a través de l'AUTOGESTIÓ, a que sigui una realitat en la Catalunya de demà el principi de L'EMPRESA PER ALS QUE HI TREBALLEM; EL PODER ECONÒMIC, I PER TANT EL POLITIC, PER A QUI SÓN ELS AGENTS EFECTIUS !!!

Sense aquesta lluita constant, sense aquests objectius com a guia de la nostra acció tornarà a passar que, TOT I AMB ESTATUT HI HAURA QUI ENS TORNARÀ A DUR DAVANT DEL TRIBUNAL DE GARANTIES CONSTITUCIONALS !

EMISSORA: "La veu de L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA"

Trasmet els dimarts, dijous i dissabtes, de 13'30 a 13'45 hores.

ONDES: 14.545 kl. 6 20'6 me.
12.220 " " 6 24'5 " "
15.565 " " 6 19'3 " "
10.167 " " 6 29'5 " "

=====

QUE ES POLITICA ?

Els esdeveniments de VIGO han demostrat la gran solidaritat dels treballadors de la indústria viguesa amb els seus companys de CITROEN, però el que han posat en evidència han siguts el gran "PROGRES SOCIAL" del Règim, amb el "pluriempleo", les hores extraordinàries, l'emigració, etc, que obliguen als treballadors a lluitar contra l'absolutisme de la burgesia per aconseguir la setmana de 44 hores, quan a molts països s'en treballa només 40 i altres, com a Gran Bretanya (construcció) es parla de la setmana de 35 hores.

El moviment vaguistic de VIGO ha sigut de clar signe laboral, malgrat que els medis de comunicació del sistema han intentat demostrar, mitjançant notícies contradictòries que no tenien res que veure amb el conflicte, el caire polític de la vaga i l'implicació de grups polítics o subversius.

Aquesta tàctica de presentar les reivindicacions obreres com accions que provenen de grups polítics d'oposició al règim, s'utilitza molt sovint. Del mot "política" s'en ha servit el "sistema" per a presentar-lo com a causant de tots els mals que ha sofert, o poden sofrir en el futur els pobles de l'Estat espanyol.

S'ha brodat a l'entorn del mot "Política" tota una mitologia que arriba a extrems de veritable FARSA. Parlar de política, fer política, no és ben considerat a amplis sectors del nostre país. Els fets polític, presentats com a tals, provoquen rells i només serveixen per a trencar la solidaritat entre els qui només entenen els problemes concrets i de cada dia.

Malgrat això, és ingenu i infantil voler amagar o oblidar, que la societat industrial burgesa reflexa el joc de forces dels seus components elementals -CAPITAL i TREBALL. Aquestes dues forces són antagòniques, simplement perquè els interessos de

l'un i de l'altre són contraposats. El CAPITAL mitjançant la inversió, el rendiment, l'explotació intenta acumular riquesa amb l'afany de refermar més el seu poder. La classe obrera lluita primer per assolir la seva organització de classe, per a reivindicar paral·lelament els seus drets i aconseguir el poder polític. A alguns països ho han conseguit, a altres s'està lluitant per a arribar-hi. En el nostre cas concret, dins d'un règim com el que patim, clarament dictatorial, on s'intenta demostrar el benifets d'un diàleg entre CAPITAL i TREBALL, es produeix un FET POLITIC: El que la burgesia, secundada per l'aparell repressiu, vol seguir mantenint la prioritat sobre el poble treballador, no presisa ment amb el clasic joc democràtic de la societat burgesa, sinó amb la força de les armes.

La historia del Moviment Obrer està plena d'acusacions contra els treballadors de polititzar la lluita, i és evident que l'enfrontament entre Capital i Treball -inclús a nivell reivindicatiu-laboral- es transforma en un fet polític.

Tot el demés, l'intent d'inculcar al poble, mitjançant la difusió de notícies falses i contradictòries, és voler que el poble segueixi combregant amb rodes de molí en favor d'una minoria: la BURGUESIA, que fa evidentment la SEVA POLITICA EN DEFENSA DELS SEUS INTERESSOS I PER A CONSERVAR ELS SEUS PRIVILEGIS.

CONSELLS DE GUERRA

L'història torna a repetir-se. Acabades les vacances el Règim comença a realitzar Consells de Guerra amb l'idea d'atemoritzar el poble.

Quan un règim no logra convèncer el poble i aquest manifesta la seva disconformitat, la única forma de fer-lo callar és crear la por per mitjà de diversos sistemes. Sovint, empresonant i torturant als homes i dones més significats; altres vegades disparant a bulto contra aquells que reclamen els seus drets, inclús els més elementals; i també, com ara, amb Consells de Guerra.

Necessitariem molt fulls per a explicar els fets que en aquest sentit es produeixen, (algún dia es publicaran). Avui, però, ens limitem a uns fets recents que han pasat prop de nosaltres, a Barcelona:

25 - Setembre 1.972.- Consell de Guerra contra: RAMON LLORCA LOPEZ i CARLES GARCIA SOLE, han sigut acusats, de pertenyer al FAC (Front d'Alliberament - Català) i de ser els autors de les varies explosions habudes en el darrer temps a diversos indrets de Catalunya. El que no s'els ha pogut imputar ha sigut l'explosió de l'edifici del carrer Santa Amelia. És evident que allà -on morireu vint persones- no es considera oficialment acte de terrorisme; al menys no s'ha fet cap Cosell de Guerra als seus autors.

Per a RAMON LLORCA i CALES GARCIA el fiscal ha sollicitat, respectivament, 205 anys i 180 de presó. La sentència definitiva ha sigut de 30 anys per en Lorca i 20 per en Garcia.

29 Setembre 1.972.- Es celebrà un altre Consell de Guerra contra: JOSE MA. PALOMAS SANTAMARIA - JOSE MIGUEL GIMENEZ HINOJOSA - TOMAS GONZALEZ PARDO - RAMON CABALLERO DELGADO JORGE ENRIQUE CURTO MILÀ i també contra EDUARDO LOPEZ AGUILAR i ALBERTO BARRERA PINOS declarats en rebeldia.

La acusació contra aquests homes és la de: insultos a la fuerza armada, asociación ilícita y propaganda ilegal; tot això relacionat amb els fets del 6.2.71, quan en el transcurs d'una manifestació en el Passeig Maragall a l'enfrontar-se la policia contra els manifestants hi hagueren 4 ferits entre els policies (Llançament d'un coctel m. a l'interior d'un 091).

Cal destacar, en primer lloc, que no hi han proves determinants de la culpabilitat dels acusats, ja que el sumari ha sigut elaborat en base a las declaracions fetes pels encartats davant la policia, en uns interrogatoris acompanyats de tortures que disminuïen les condicions físiques i mentals dels ditihguts que facilitava que, sense tenir consciència del que feien, signessin tot allò que la policia volia fer constar.

Després, voldriem remarcar que l'argument esgrimit pels acusadors "que aquests fets constitueixen un atemptat contra la convivència ciutadana i la pau social" comparat amb els fets que es realitzen normalment pel sistema, podem andevinar quin són en definitiva l'atemptat contra la convivència ciutadana i la pau social. No és més atentatori per a la convivència ciutadana i la pau social les tortures, l'assassinat, les persecucions i llistes negres... etc., que posar explosius a uns monuments de pedra?...

CONCLUSIÓ .- És evident, davant d'aquests fets i molts d'altres similars que tant el Govern com la policia estan al servei exclusiu de la burguesia capitalista, i per tant, contra el poble, contra la classe obrera.

No es pot esperar altra cosa d'ells, donç abans de deixar els privilegis i la seva posició dominant tractaran d'eliminar -ja ho estan fent- pels mètodes que siguin, tots aquells que intentin canviar el sistema. Només si el poble realitza organitzadament accions de resistència, podrem aca-

bar amb aquest estat de coses.

=====

Cal tenir molt present i començar a moure l'acció pel proper Consell de Guerra que es prepara contra un grup d'obriers de la Bazán d'El Ferrol per acció d'empresa. Una qüestió realment important en aquest nou acte repressiu, és, que tota l'acusació de subversius, terroristes i altres adjectius, queda emarcada pel simple fet de repartir unes octavetes.

=====

NOTICIAS

L'últim conveni del Banc Exterior d'Espanya, encara culeixa, enllaços, jurats i empleats en nº de 18 han sigut sancionats per la Magistratura de Madrid en varis fallos: 2 despedits i 16 trasllats a diferents poblacions del litoral de Llevant, Sueca, Alcira, Alcantarilla, etc.

Cal remarcar que el president del Banc Exterior d'Espanya MANUEL ARBURUA, és íntim amic de CARRERO BLANCO, RODRIGUEZ DE VALCARCEL, BLAS PIÑAR, ETZ., i membre del Club SIGLO XXI, "cau" de els "ULTRAS".

/=====/

En la Magistratura de Treball d'Alacant, s'ha vist la causa seguida per el Banc Espanyol de Credit, contra el Secretari del Jurat d'Empresa del mateix.

L'Empresa demanaba "el despido", baix pretexte d'insults i injuríes a varis directius de la mateixa. El Magistrat ha fallat amb la condemna al Secretari de la perdua de 30 dies de vacances.

Han fet recurs tant per part del Secretari com l'Empresa.

Això ens demostra que les acusacions, posen de relleu que el Secretari "molestaba" però no per insults ni injuríes.